

Kurt Ærenlund Pedersen
Mullebærvej 2
8471 Sabro

Den 9. maj 2010

Til Folketingets Skatteudvalg.

Regeringen har fremsat ”*Forslag til Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love*”. I dette forslag indgår der et forslag til indførelse af en

Udligningsskat på store pensionsudbetalinger

Jeg skal hermed anmode Skatteudvalget om ved behandlingen af dette forslag at tage hensyn til følgende forhold:

Lovforslagets motivering

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at personer med store pensionsudbetalinger har kunnet ”indskyde beløb med meget høj fradragsværdi” (side 3, nederst i pdf-udgaven af lovforslag og bemærkninger).

Regeringen begrundes således forslaget til udligningsskat med, at indskuddene kan have haft en ”meget høj fradragsværdi”.

Der ses bort fra, at den aktuelle marginale skatteprocent på opsparingstidspunktet ingen betydning kan have haft for pensionskontienes indhold på udbetalingstidspunktet. Indbetalingerne fandt jo netop sted uden beskatning på indbetalingstidspunktet.

Ved alligevel at begrunde skatten med den marginalskatteprocent, der var gældende opsparingstidspunktet, tillægger man derfor alle pensionsopparerne uden undtagelse et skattespekulationsmotiv. Det er muligt, at nogle pensionsopparere kan have haft et sådant motiv, men det gælder bestemt ikke alle.

Blandt andet kan de mange, der har været tvunget ind i en arbejdsgiverbetalt pensionsordning, ikke have haft et sådant motiv. De har ganske enkelt været tvunget til at foretage pensionsopparingen! Det samme gælder personer med tilsagnspensioner.

Men heller ikke alle med private pensionsopparinger har haft motivet. De fleste pensionsopparere må da antages at have haft et rent pensioneringsmotiv til oprettelse af private ordninger!

Da gjalt blandt andet små forretningsdrivende, som ikke kunne have en arbejdsgiverbetalt ordning.

Og når lønmodtagere oprettede supplerende private ordninger, skete blandt andet på baggrund af, at nogle fandt, at de arbejdsgiverbetalte pensionsordninger i for høj grad var indrettet på alderspension og ikke tilsvarende indrettet på en i givet fald nødvendig, men tidlig pensionering.

Jeg mener derfor, at oprettelse af private pensionsordninger var udtryk for en ansvarlighed overfor både familier og samfund, som var langt større end den, mange andre mennesker udviste.

De pågældende bliver nu straffet for deres ansvarlighed! Det sker også, hvor skattemæssige overvejelser overhovedet ikke har været inde i deres overvejelser!

Jeg finder det derfor ganske uanstændigt, at man med dette lovforslag tillægger alle pensionsopparere et skattespekulationsmotiv, som langt fra alle har haft, og at man vil beskatte dem på et sådant grundlag.

Det er i det hele taget yderst betænkeligt at beskatte indkomst på grundlag af et antaget og tillagt motiv til erhvervelse af denne indkomst! Det er ikke et retssamfund værdigt.

Og det vil givetvis virke særdeles ødelæggende for borgernes retsopfattelse og for tilliden til både regeringen og hele det politiske system, at man på denne måde mistænkeliggør ansvarlige samfundsborgere.

Opsparingen er sket i tillid til gældende regler

De fleste af dagens pensionister, har foretaget en stabil opsparing igennem ca. 40 år i tillid til, at de regler, der var gældende ved oprettelsen af pensionsopsparingsordningerne, også ville være gældende på udbetalingstidspunktet.

Opsparerne opfattede reglerne som udtryk for en ”kontrakt” med samfundet. Denne kontrakt bestod i, at *opsparerne* ville foretage en langvarig opsparing af en del af deres arbejdsindkomster mod at *samfundet* til gengæld ville beskatte pengene ved udbetalingen som anden arbejdsindkomst ville blive beskattet på samme tidspunkt.

Denne reelle ”kontrakt” har pensionsopsparerne overholdt. Men med det foreliggende lovforslag bryder staten ”kontrakten”.

Uanset, hvilke begrundelser man vil give for dette brud, kan det kun af pensionsopsparerne opfattes som et alvorligt tillidsbrud og som lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvilket er en måde at lovgive på, som man hidtil har afstået fra i Danmark med, vist nok kun en enkelt undtagelse.

Det at bryde ”kontrakten” og erstatte den med en lov med tilbagevirkende kraft, er en hån mod pensionsopsparerne og vil medvirke til, at retsbevidstheden i samfundet vil blive undergravet, og at tilliden til det politiske system nedbrydes.

Skattens udmåling

De forskellige pensionsopspareres opsparing har fundet sted over lange tidsrum og i kommuner med vidt forskellige marginale skattesatser. Derfor er det særdeles betænkeligt at belægge alle med en ensartet skat uanset opsparingstidsrum og uanset bopæl. En sådan skatteudmåling har ingen relationer til virkeligheden og skatten opleves derfor som helt tilfældigt udmålt.

Det sætter disse meget problematiske forhold endnu mere i relief, at pensionsopsparernes renteafkast i mellemtiden er blevet pålagt afgifter i form af ”realrenteafgift” og senest ”PAL-afgift”. På trods af disse afgifter bliver det tilbageværende renteafkast alligevel allerede beskattet med pensionsopsparerens marginalskatteprocent ved udbetalingen.

At pålægge yderligere en skat på 6% nu, vil betyde en samlet beskatning af renteafkastet på op mod 64%! Det er en helt utilstødelig måde at behandle en lille gruppe af de mest ansvarlige samfundsborgere på, blot fordi de har vist vilje til opsparing!

Skattereformen er en skatteomlægning, ikke en skattenedsættelse.

Det har fra starten været klart for alle, at den skattereform, der er trådt i kraft i 2010 ikke på noget tidspunkt har været udtryk for en skattenedsættelse, men derimod for en skatteomlægning fra indkomstbeskatning til bl.a. forbrugs- og miljøbeskatning.

Når regeringen på denne baggrund kalder omlægningens skattenedsættelser for ”tilsigtede” for de fleste, men ”utiltsigtede” for en lille gruppe pensionister, kan det kun være udtryk for, at man med denne skat ønsker at beskatte disse pensionister mere end alle andre. Også de pensionister, der har sparet op, skal jo betale de nye og forøgede afgifter.

Der kan ikke være tvivl om, at denne skat i kombination med de nye og øgede afgifter for mange pensionister vil betyde et højere samlet skattetryk, end de var udsat for før skattereformen. Det står i klar modsætning til den behandling, man giver andre og til regeringens påståede skattestop.

Indholdet i det foreliggende forslag

Det foreliggende forslag virker som vist ovenfor i dets helhed afstraffende og helt tilfældigt sammensat.

På en række punkter ligner det, hvad der har været fremme i pressen tidligere. Men på i hvert fald et par punkter er det også meget anderledes, end hvad pressen hidtil har oplyst.

Det gælder blandt andet reglerne om overførsel af ikke udnyttet bundfradrag fra ægtefællen.

Her har det ofte været anført i pressen, at den del af ægtefællens bundfradrag, som vedkommende ikke selv udnytter, ville blive overført til den anden ægtefælle. Og dette synes stadig at være pressens og offentlighedens opfattelse. Dette har uden tvivl sin begrundelse i, at der fra Skatteministeriets side har været henvist til denne overførsel som en slags begrænset erstatning for

den tidligere regel om overførsel af ikke udnyttet bundfradrag i forbindelse med opgørelse af mellemskat.

Men i virkeligheden er reglerne i det foreliggende forslag udformet helt anderledes end reglerne om overførsel af bundfradrag i forbindelse med opgørelse af mellemskat.

I forslagens § 7a, Stk. 6. hedder det således:

Er en gift persons udbetalte beløb efter stk. 1 lavere end grundbeløbet efter stk. 4, forhøjes den anden ægtefælles grundbeløb med forskelsbeløbet, dog højst med 121.000 kr. (2010-niveau) med fradrag af personlig indkomst efter regulering efter personskattelovens § 13. Det er en forudsætning for fradrag efter 1. pkt., at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

For det første er det således ikke hele den ikke udnyttede del af ægtefællens bundfradrag, der vil kunne overføres, men kun 1/3 heraf, nemlig 121.000 kr.

For det andet skal der i dette beløb foretages yderligere modregning, nemlig modregning med ægtefællens personlige indkomst, hvori også indgår vedkommendes arbejdsindkomst. På denne måde modregnes ægtefællens pensionsindkomst i realiteten to gange!

Med dette forslag vil man beskatte den ene ægtefælles pension, men på en sådan måde, at den beregnede skat også vil komme til at afhænge af den anden ægtefælles arbejdsindkomst!

Ses dette fra den anden ægtefælles side, vil det opleves som om vedkommendes arbejdsindkomst bliver beskattet ekstra, hvis ægtefællen er på pension.

Dette må endnu engang rejse tvivl om det reelle motiv for indførelse af en udligningsskat!

Også afviklingsreglerne er anderledes, end hvad der hidtil har været omtalt i pressen. Ændringerne her er dog udtryk for en udvikling i retning af det bedre.

Men det er stadig således, at eksisterende pensionister, der ikke længere har nogen muligheder for at flytte eller udskyde deres pensionsudbetalinger, rammes fuldt ud i de første år. Desuden har de en særlig stor risiko for at være afgået ved døden, før skatten afvikles.

Det er de yngste pensionister og de pensionsopsparere, der endnu ikke er gået på pension, der især tilgodeses ved de ændrede afviklingsregler. Disse grupper vil med stor sandsynlighed opleve afviklingen.

Men det er også hævdet, at det netop er i denne gruppe, man især skal finde de mennesker, der angiveligt har foretaget særligt store pensionsopsparinger i de senere år.

Dette betyder, at også på dette punkt rammer skatten ganske tilfældigt.

Konklusion

Den foreslåede udligningsskat vil ramme de pensionister, der ikke forbrugte alt i de unge år, men som med deres pensionsopsparing var ansvarlige både overfor deres familier og overfor samfundet. Samfundet spares jo for mange pensionstillæg og særlige tilskud til disse pensionister og deres familier.

De pågældende pensionister har også vist den ansvarlighed og samfundsbevidsthed, der bestod i, at rette sig efter politikernes vedvarende og kraftige henstillinger om at spare op bl.a. under hensyn til den i lange perioder overophedede samfundsøkonomi.

At udpege netop denne lille gruppe pensionister til ekstra beskatning og oven i købet gøre det på grundlag af tillagte og i meget høj grad forkerte motiver kombineret med en aldeles tilfældig udmåling forekommer mig at være så uforståeligt og så urimeligt, at det kun kan virke undergravende for retsbevidstheden i vort samfund! At det i virkelighed er udtryk for en aldersdiskrimination, kan ingen være i tvivl om!

På grundlag af ovenstående skal jeg hermed anmode skatteudvalget om, at dette forslag ikke nyder fremme, eller at det i det mindste ændres således, at det ikke tillægger samfundets borgere urigtige motiver, ikke rammer mennesker, der igennem mange år har udvist den ansvarlighed overfor familie og samfund, som dansk tradition tilsiger, at en god samfundsborger udviser, samt at skatten for alle andre udmåles på en forståelig og retfærdig måde.

Vedtages det foreliggende forslag, vil det virke stærkt undergravende på retsbevidstheden i samfundet og på borgernes opfattelse af at leve i et demokrati, hvor alle behandles ens. Det kan ingen, hverken borgere, folketingsmedlemmer eller politiske partier være interesseret i!

Med venlig hilsen
Kurt Ærenlund Pedersen